

Poznań, dnia 8 stycznia 2014r.

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI
INSPEKTOR FARMACEUTYCZNY**

WIFKL. 2012

DECYZJA

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013r., poz. 267) w związku z art. 94a ust. 2 i art. 108 ust. 4 pkt 7b, ustawy z dnia 6 września 2001r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271 z późn. zm.)

**postanawiam
umorzyć postępowanie administracyjne**

wszczęte z urzędu, w sprawie naruszenia przepisu art. 94a ust. 1 Prawa farmaceutycznego, wobec przedsiębiorcy: Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości , numer KRS: prowadzącego aptekę ogólnodostępną pod nazwą „ ” w na podstawie zezwolenia Nr (znak sprawy:) udzielonego w dniu grudnia 2006r. przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego.

Uzasadnienie

W dniu marca 2013r. wszcząłem z urzędu postępowanie administracyjne wobec wyżej określonego przedsiębiorcy w sprawie naruszenia przepisu art. 94a ust. 1 Prawa farmaceutycznego poprzez *wydawanie kart, na których znajduje się nadruk o treści: „Karta stałego pacjenta,* ul. (w), tel. ul. tel.

ul. tel. ul. (galeria „ ”) tel.

W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania wezwałem przedsiębiorcę do złożenia pisemnych wyjaśnień na okoliczność prowadzenia, w określonej wyżej formie, reklamy apteki pod nazwą „ ” w

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, uznałem, że działania podejmowane przez przedsiębiorcę naruszają przepis art. 94a ust. 1 ustawy – Prawo farmaceutyczne, zakazujący prowadzenia reklamy apteki. Działania te bowiem, w mojej ocenie, zachęcały potencjalnych pacjentów do dokonywania zakupów w konkretnej aptece, co przekładało się na zwiększenie jej obrotów, a zatem i zysku. Wobec powyższego, decyzją z dnia sierpnia 2013r. Nr nakazałem przedsiębiorcy zaprzestanie prowadzenia reklamy działalności apteki ogólnodostępnej pod nazwą „ ” w w wyżej opisanej formie i **nałożyłem na przedsiębiorcę karę pieniężną w kwocie 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych).**

Od powyższej decyzji pełnomocnik przedsiębiorcy wniósł w dniu sierpnia 2013r. odwołanie do Głównego Inspektora Farmaceutycznego.

Główny Inspektor Farmaceutyczny decyzją z dnia października 2013r. Nr uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. W uzasadnieniu decyzji Główny Inspektor Farmaceutyczny wskazał między innymi, że

1. „[...] zebrany materiał nie dowodzi faktu, iż apteka prowadzi działalność reklamową w formie programu lojalnościowego lub innego o charakterze reklamy.”;
2. „[...] ustalenie czy działania strony stanowią niedozwoloną reklamę aptek wymaga zebrania dodatkowych dowodów”.

Ponadto organ II instancji, stosownie do przepisu art. 138 § 2 K.p.a., wskazał jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu przedmiotowej sprawy. Organ ten stwierdził, że *„[...] przed wydaniem decyzji zakazującej działań uznanych za reklamę apteki, należy jednoznacznie ustalić, na podstawie zebranego materiału dowodowego, czy są one reklamą w rozumieniu art. 94a ustawy - Prawo farmaceutyczne. Jako materiał dowodowy, może posłużyć m.in. regulamin programu opieki farmaceutycznej prowadzonego przez stronę, ustalenie jak wygląda deklaracja utworzenia Kartoteki Stałego Pacjenta, czy też jakie informacje nt. opieki farmaceutycznej przekazywane są pacjentom.”*

W związku z powyższym, pismem z dnia grudnia 2013r. wezwałem pełnomocnika strony do przesłania do tutejszego Organu regulaminu programu opieki farmaceutycznej i deklaracji utworzenia Kartoteki Stałego pacjenta oraz podanie, jakie informacje na temat opieki farmaceutycznej przekazywane są pacjentom, a także szczegółowe podanie, w jaki sposób opieka ta w ramach programu jest prowadzona.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie pełnomocnik strony wyjaśnił między innymi, co następuje: *„Informacje objęte wezwaniem były już w znacznej części przedmiotem wyjaśnień sp. z o.o.. Odnośnie żądania przedstawienia regulaminu programu opieki farmaceutycznej wskazano, że regulamin taki nie istnieje [...]. Odnośnie deklaracji utworzenia Kartoteki Stałego Pacjenta, jest to deklaracja ustna, przyjmowana przez pracownika apteki. Odnośnie informacji na temat opieki farmaceutycznej przekazywanych pacjentom oraz w jaki sposób opieka ta w ramach programu jest prowadzona, informujemy, że opieka polega na udzielaniu pacjentom na ich życzenie wszelkich informacji dot. produktów leczniczych oraz innych produktach znajdujących się w ofercie apteki i stosowanych przez pacjentów; informacji o zamiennikach produktów leczniczych; informacji o historii zakupów; informacji o znaczeniu podstawowych wyników badań (np. stężenie cukru we krwi czy pomiar ciśnienia tętniczego) z zastrzeżeniem konieczności konsultacji lekarskiej; informacji o jednostkach chorobowych; informacji o tzw. procesie samoleczenia (produktami dostępnymi bez recepty) - z zastrzeżeniem konieczności konsultacji lekarskiej.”*

Zgodnie z art. 10 §1 K.p.a. powiadomiłem - pismem Nr z dnia grudnia 2013r. - stronę, że może, przed wydaniem decyzji przez organ I instancji, wypowiedzieć się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W świetle powyższych ustaleń zważyłem, co następuje:

Przepis art. 105 §1 K.p.a. stanowi, że *„Gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części”*.

Celem postępowania administracyjnego jest realizacja normy materialnego prawa administracyjnego wobec określonego podmiotu poprzez ukształtowanie jego sytuacji

prawnej. W niniejszej sprawie celem postępowania jest realizacja przez przedsiębiorcę Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości , prowadzącego aptekę ogólnodostępną pod nazwą „ ” w przepisów art. 94a ust. 1 Prawa farmaceutycznego. Norma ta może zostać zastosowana, gdy zaistnieje stan faktyczny przewidziany przez ustawodawcę, zobowiązujący właściwy organ (w przedmiotowej sprawie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego) do podjęcia decyzji administracyjnej.

Z bezprzedmiotowością postępowania mamy do czynienia wówczas, gdy w sposób oczywisty organ stwierdzi brak podstaw prawnych i faktycznych do rozstrzygnięcia merytorycznego sprawy. Pogląd ten znajduje odzwierciedlenie między innymi w wyroku NSA z dnia 18 czerwca 1995r., SA/Łd 2424/94, ONSA 1996, nr 2, poz. 80.

Organ I instancji podjął działania wskazane w orzeczeniu organu II instancji, celem pozyskania materiału dowodowego *niezbędnego* do podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie (regulaminu programu opieki farmaceutycznej prowadzonego przez stronę, deklaracji utworzenia Kartoteki Stałego Pacjenta, informacji nt. opieki farmaceutycznej przekazywanej pacjentom). Złożone przez pełnomocnika strony wyjaśnienia nie potwierdziły, że działania przedsiębiorcy Sp. z o.o. z siedzibą w miejscowości są reklamą w rozumieniu art. 94a ustawy – Prawo farmaceutyczne. Jednocześnie nie uzyskano innych źródeł pozyskania przedmiotowych dowodów.

W tym stanie rzeczy organ I instancji nie może, na podstawie zebranego w sprawie materiału, jednoznacznie stwierdzić, że przedsiębiorca, strona postępowania, naruszyła przepis art. 94a ust. 1 ustawy – Prawo farmaceutyczne.

W myśl art. 105 K.p.a. jeżeli postępowanie stało się z jakiegokolwiek przyczyny bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu tego postępowania (wyrok NSA z dnia 25 marca 2009r., II.GSK 834/08, niepublikowany).

W tym stanie rzeczy postanowiłem orzec jak w sentencji decyzji.

P o u c z e n i e

Od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Głównego Inspektora Farmaceutycznego. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie.

Otrzymuje:

1) Adwokat

za dowodem doręczenia)

pełnomocnik reprezentujący

2) ad acta

Do wiadomości:

1) *ęgowa Izba Aptekarska*

WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI
INSPEKTOR FARMACEUTYCZNY

*dr n. farm. Kazimierz Jakubiec
specjalista farmacji klinicznej*